

OBSAH

Úvodník	Úvodní slovo Mons. Jana Baxanta	3
Duchovní slovo	Promluva biskupa na zářijovém Kněžském dni	4
Události	Svátek svatě Ludmily v Litoměřicích	6
	Národní svatoludmilská pouť na Tetíně	7
Projekt IROP	Projekt obnovy klášterního kostela v Kadani	8
Diecézní mládež	21. pěší pouť diecézní mládeže	10
	Letní setkání mládeže v Příchovicích	11
Školství v diecézi	Zahájení školního roku 2021/2022	12
Misijní činnost	Františkánské misie v Děčíně	13
Slavnostní události	Svatováclavská pouť ve Staré Boleslavi	14
	Svatováclavská mše v Rovensku pod Troskami	15
	150. výročí kostela v Újezdu pod Troskami	15
Synoda 2021-2023	Synodální proces v litoměřické diecézi	16
Napsali jste	Svátek sv. Františka z Asissi v Šumburku	18
	Zvony v kostele sv. Petra a Pavla v Tanvaldu	18
Z diecéze	Příspěvky z různých míst diecéze	19
Představujeme knihy	Recenze a nové knihy	21
Biblické příběhy	Příběhy apoštolského vyznání víry	22
Kalendárium	Kalendárium na září - říjen - listopad	23
Zprávy	Zprávy z diecéze	24
Charita	Charita Lovosice slaví 25 let své činnosti	26
	Cena Charity ČR za rok 2021, Charita Most	27
Pozvánky	Knižní nabídka a pozvánky	28
Fotogalerie	Ohlédnutí za událostmi měsíce	31

Na obálce:
Zahájení diecézní části synodálního procesu v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích

Foto:
Dominik Faustus

ZDISLAVA

časopis litoměřické diecéze
26. ročník • 4. číslo • 30 Kč

Úvodní slovo

Drazí bratři a sestry, moji milí diecézáni,

letošní podzimní dny a následující zimní čas prožíváme v nezvyklé atmosféře „synodálního procesu“, uvedeného v život papežem Františkem. Nebyli bychom přesní, kdybychom tvrdili, že něco takového jsme ještě nikdy nezažili, nebo nic takového neznáme a jen těžko si na něco takového budeme zvykat. Pojmenování současného pastoračního procesu je sice nové, ale praxe církevního života, života křesťanských společenství, mezi něž na první místo patří společenství farnosti, je známá. Ano, ne vždy a všude využívaná a upřímně a statečně žitá. Církevní život není pohyb strnulý a navíc „klerikální“ struktury. Samy struktury život nikdy nevytvářejí. Snad šťastně či méně šťastně dirigují a usměrňují. Církevní život je živý proces živých lidí, živých křesťanek a křesťanů. Obsahuje všechno to, co lidé jako křesťané prožívají: své radosti i smutky, bolesti a obavy, překvapení a pocity zadostiučinění při dosažení něčeho krásného, užitečného pro všechny. Křesťanská společenství, vyskytující se i v naší litoměřické diecézi v rámci farnosti pro skupiny mladých, manželských párů, seniorů, matek a otců, to všechno jsou už nám známé prvky vznešeně pojmenovaného „synodálního procesu“. V živém procesu živých a uvědomělých křesťanů, stejně tak i ve společenstvích všeho druhu, se lidé scházejí k modlitbě, besedě, k vyslechnutí přednášky, ale i k vážnému uvažování nad stavem Kristovy církve. Jedná se o její trvalou obnovu a o naše převzetí odpovědnosti za šíření evangelia mezi lidmi. To lze pokládat za osobní angažovanost v době, kdy celý svět od opravdových křesťanů právem očekává impulzy k duchovní obrodě. Prosim každého z Vás, moji milí diecézáni, využijte danou příležitost vložit své pohledy, nápady, myšlenky a všechno, co Vám leží na srdci do jakéhosi „synodálního košíku“, jehož obsah bude prospěšný mnohým, ne-li všem. Probíhá užitečný čas naslouchání a sdílení.

Ocitáme se však i v českém podzimu, jehož typickým vyjádřením je samotný měsíc listopad a počasí „dušičkové“. Nehodlám pojem „dušiček“ ponechat jen Erbenově Kytici a vodníkovi pečlivě hlídce uloupených dušiček pod jeho pokličkami. Svátek, resp. Památka na všechny věrné zemřelé je pro nás výzvou, abychom na ně pamatovali ve svých modlitbách u vědomí, že „tam, kde nyní jsou oni, budeme jednou i my“. Avšak nejen to. Je nám vysloveně třeba, abychom nezapomínali na svůj vlastní závěr života. Poslední etapy pozemské pouti každého člověka, a sami ani přesně nevíme, kdy nastávají, vyžadují bdělost a připravenost. Je tomu skutečně tak, že hrob svatého pole hřbitova může pojmout smrtelné tělo člověka, nikoliv však nesmrtelnou duši! Pro naše drahé duše blízkých zemřelých, a jednou i pro nás, je vyhrazeno nebeské prostředí. O naše „dušičky“ je a bude tam dobře postaráno.

Matka Boží Panna Maria, Klíčnice nebe, kež oroduje za nás a za duše v očištění.

+ Jan

Modlitba za průběh synody

Zde jsme, před tebou, Duchu Svatý,
shromáždění ve Tvém jménu.

Provázej nás Ty sám,
vstup do našich srdcí
a vytvoř si v nich domov.

Ukaž nám cestu, kterou se máme vydat,
uč nás, jak na ní vytrvat.

Jsme zde s přetěžkým břemenem
svých slabostí a hříchů.

Nedopusť, abychom propadli zmatku,
nedopusť, aby nás nevědomost svedla na scestí,
nedopusť, aby předpojatost ovlivnila naše činy.

Dej, ať v Tobě nalezneme naši jednotu,
abychom věčnému životu kráčeli vstříc společně,
abychom nesešli z cesty pravdy
a neodchýlili se od toho, co je správné.

To vše žádáme od Tebe,
jenž jsi při díle na každém místě a v každém čase,
a ve společenství s Otcem i Synem
na věky věků.

Amen

Ve čtvrtek 16. září 2021 v 18 hodin při poutní mši svaté v kostele sv. Ludmily v Litoměřicích uctil biskup Mons. Jan Baxant ostatky sv. Ludmily. Pro tuto poutní slavnost zapůjčila ostatky části paže sv. Ludmily litoměřická svatoštěpánská kapitula. Spolu s biskupem koncebroval generální vikář Mons. Martin Davídek a děkan litoměřické farnosti u Všetech svatých J.M. can. Józef Szeliga.

Stejně jako v minulých letech i letos se poutní mše svaté účastnili také poutníci ve slavnostních krojích.

V litoměřické diecézi jsou babičky sv. Václava, kněžně Ludmile zasvěceny dva kostely a jedna kaple. Jedná se o kostel sv. Ludmily v Litoměřicích a dále o kostel a zámeckou kapli v Mělníku.

Foto: Dominik Faustus

Rozjímáme-li o svaté Ludmile, která je skutečně příkladem rozvázné babičky, jelikož vnuka Václava naučila zachovávat přikázání Páně, pak u příležitosti, kterou nám dává také nedávné slavení prvního Světového dne prarodičů a seniorů, **pozvujeme všechny, aby si velmi vážili těch, kdo „jsou chlebem, který živí náš život.“** (Výňatek textu papeže Františka z jmenovací buly, kterou Svätý otec ustanovil vídeňského arcibiskupa Christopa kardinála Schönborna OP papežským legátem pro Národní svatoludmilskou pout.)

NÁRODNÍ SVATOLUDMILSKÁ POUŤ NA TETÍNĚ

V letošním roce si připomínáme 1100 let od mučednické smrti kněžny sv. Ludmily. Na mnoha místech České republiky probíhaly v průběhu roku různé kulturní, společenské a liturgické akce, konané na památku této výrazné a vzácné osobnosti českých dějin.

Oslavy tohoto výročí vyvrcholily v sobotu 18. září 2021 Národní svatoludmilskou poutí, která se uskutečnila ve středočeském Tetíně, v místě, kde kněžna Ludmila trávila své poslední dny a kde byla 15. září roku 921 zavražděna.

Národní pouti na Tetín se účastnili také poutníci z litoměřické diecéze v čele se svým biskupem Mons. Janem Baxantem.

Svatá Ludmila byla dcerou pšovského knížete Slavibora. Pšovské knížectví mělo centrum na hradišti Pšov, což bylo staré označení Mělníka, který je součástí mladoboleslavského vikariátu v litoměřické diecézi. Rovněž hlavní celebrant této pouti a přímý potomek sv. Ludmily vídeňský arcibiskup Christoph kardinál Schönborn OP je rodákem z litoměřické diecéze. Narodil se na zámku Skalka u Vlastislavi ve farnosti Sutom, která patří do litoměřického vikariátu. Svatou Ludmilu můžeme tedy v litoměřické diecézi považovat, kromě toho, že je chronologicky první českou národní sveticí, i za sveticí místní.

V závěru mše svaté při Národní svatoludmilské pouti byla papežem Františkem jmenována paní Olga Michutová, roz. Šimšová, Dámou Papežského rytířského řádu svatého Řehoře Velikého. Paní Michutová je zakladatelkou a předsedkyní sdružení sv. Zdislavy a také členkou Třetího řádu sv. Dominika, kde přijala jméno sestra Zdislava.

Celý život se aktivně zapojovala ve farnosti Hutisko-Solanec. Cílem sdružení sv. Zdislavy bylo vybudovat domy rodinného typu a získávat pěstounské rodiny, které by pomáhaly dětem ve vstupu do života. Za tu dobu byly vybudovány 4 domy a do projektu se zapojilo celkem 20 náhradních rodin, kterými prošlo 80 osiřelých dětí. Dále pak Svätý otec jmenoval paní Janu Jočovou-Trlicovou, Dámou Papežského rytířského řádu sv. Silvestra, papeže. Paní Mgr. Jočová-Trlicová je předsedkyní Aliance pro rodinu a publicistka. Od roku 2010 se aktivně zapojuje do advokační činnosti ve prospěch ochrany rodičovských práv a podpory domácího vzdělávání.

Redakce (foto: Dominik Faustus)

Slavnostní požehnání klášterního kostela Zvěstování Panny Marie a Čtrnácti svatých Pomocníků v Kadani po rozsáhlé rekonstrukci

Slavnostní bohoslužbou, kterou v sobotu 21. srpna 2021 celebraval litoměřický biskup Mons. Jan Baxant v klášterním kostele Zvěstování Panny Marie a Čtrnácti svatých pomocníků v Kadani, se završila čtvrt století trvající obnova této unikátní památky.

Obnova celého klášterního areálu začala již v roce 1995 za významné finanční podpory města Kadaň a Ministerstva kultury. V samotném klášterním kostele byly v průběhu let 2004–2016 zrestaurovány Akademií výtvarných umění v Praze nástěnné malby v presbytáři a v jižní lodi.

V letech 2017–2021 proběhla obnova klášterního kostela, financovaná prostřednictvím Ministerstva pro místní rozvoj z Integrovaného regionálního operačního programu, opět s finanční podporou města Kadaň a Biskupství litoměřického. Celkové náklady byly vyčísleny na 150 milionů korun.

Na realizaci restaurátorských prací v rámci programu IROP se podíleli Restaurátorská umělecká společnost Brandl (nástěnné malby a polychromovaný mobiliář), firma GEMA ART GROUP a.s. (nepolychromovaný mobiliář), sklářský ateliér VITRAJ (vitraje), firma A. Q. Attentus Qualitatis (varhany) a řada dalších dodavatelů: tým kamenosochaře Jana Brabce (náhrobky), VEKO-trade s.r.o. (elektronický zabezpečova-

cí a protipožární systém včetně monitoringu teploty a vlhkosti) či stavební firma Střechy PS.

Součástí programu IROP byla i nová elektroinstalace včetně zavěšení nových svítidel a digitalizace do speciálního uživatelského programu, který je návštěvníkům k dispozici v nově instalovaných informačních kioscích. Digitalizaci provedla firma Tasty Air.

Mimo IROP proběhl souběžně s restaurátorskými pracemi archeologický průzkum, který realizovali pracovníci Ústavu archeologické památkové péče severozápadních Čech v Mostě.

Restaurátorské práce přinesly řadu překvapení, mimořádné jsou nástěnné malby z roku 1614 vsouzené a v hlavní lodi, které

byly po dlouhá staletí ukryté pod vrstvami přemaleb.

Dalším z nečekaných objevů byly náhrobní kameny rodu Fictumů ze 16. století, které byly objeveny při stěhování zpovědnic do restaurátorského ateliéru v létě v roce 2017, nebo náhrobník Magdaleny Fictumové z Kolovrat, jejíž hrob byl objeven v jižní lodi v roce 2019.

O průběhu restaurátorských prací je možné zhlédnout na Youtube dvacetiminutový dokument „Nadílka objevů“, který připravil se svými spolupracovníky Petr Liebscher z Městského muzea v Kadani.

www.youtube.com/watch?v=J_bdoHj9JFU

Mgr. Lada Hlaváčková

Varhany

Na kůru se dochovala původní rokoková skříň varhan postavených v roce 1750 pražským varhanářem Janem Ferdinandem Schwablem. Její současný vzhled je však výsledkem přestavby nástroje v roce 1778, kdy byla skříň rozdělena do dvou bočních křídel tak, aby vznikl volný průhled k oltáři. Schwablův nástroj se však nedochoval, po četných přestavbách byl nakonec nahrazen novým pneumatickým nástrojem od kutnohorské firmy Jana Tučka (1931). Tučkovy pneumatické varhany však byly již od sklonku 20. století nefunkční, proto bylo při celkové obnově kostela rozhodnuto přikročit k rekonstrukci posledního známého stavu Schwablůvých varhan. Nástroj má nyní 2 manuály o 17 rejstřících, je rozdělen na hlavní stroj a pozitiv, vzduchové hospodářství je zajišťováno třemi klínovými měchy a elektrickým ventilátorem.

Zajímavostí je možnost přeladění pozitivu na současné ladění 440 Hz, protože se při průzkumu ukázalo, že ladění Schwablůvých varhan bylo 415 Hz, což bylo obnoveno. Jelikož je počítáno s využíváním varhan při výuce místní ZUŠ a při koncertech, nebyla obnovena krátká spodní oktáva v rozsahu manuálů a pedálu a byl přistaven mechanismus pro přeladění pozitivu na současné ladění, aby bylo možno nástroje využít k ansámblové hře se soudobými nástroji.

Rekonstrukci varhan provedla firma AQ (Attentus Qualitatis) z Lomnice u Tišnova.

Mgr. Radek Rejšek

Slavnostní požehnání

V sobotu 21. srpna 2021 se v nově opraveném pozdně gotickém kostele Čtrnácti svatých Pomocníků v Kadani na Chomutovsku konala slavnostní bohoslužba ke znovuotevření zrekonstruovaného prostoru veřejnosti. Slavnostního aktu se také zúčastnilo množství vzácných hostů, včetně hejtmana Ústeckého kraje Jana Schillera, starosty města Kadaň Jiřího Kulhánka a řada dalších. Během mše svaté celebrující litoměřický biskup Mons. Jan Baxant požehnal a pokropil svěcenou vodou kostel, oltář, svatostánek v postranní kapli i varhany, které se pak rozezněly po dlouhých sedmdesáti letech.

V zahradách přilehlého františkánského kláštera, jehož je kadaňský kostel součástí, se poté pro přítomné farníky a poutníky konalo občerstvení, po kterém následoval varhanní koncert. Návštěvníci měli také možnost zúčastnit se prohlídky celého zrekonstruovaného prostoru kláštera v doprovodu historika Městského muzea v Kadani Mgr. Lukáše Gavendy a správce kadaňského kláštera Petra Liebschera.

Mons. Jan Baxant přijímá klíč od kadaňského kostela

Z pozdně středověkého poutního františkánského kláštera komunisty v 50. letech minulého století vyhnali františkány a začala dlouhá desetiletí devastace. Od roku 1995 je klášter s kostelem vyhlášen národní kulturní památkou.

Podle duchovního správce kadaňské farnosti děkana Josefa Čermáka by se od nynějška věřící v opraveném božím chrámu mohli scházet jednou týdně.

redakce
Foto: Dominik Faustus

21. pěší pout' mládeže litoměřické diecéze

V pondělí 23. 8. začala již 21. diecézní pěší pout' mládeže, pořádaná Diecézním centrem pro mládež. Hlavním vedoucím („fýrerem“) byl také letos Kristián Přenosil, duchovní doprovod zajišťovali kněží P. Vít Jůza, P. Kamil Škoda a P. Jiří Smolek.

V podvečerních hodinách se na zahradě fary v Mnichově Hradišti postupně začaly objevovat skupinky poutníků, srdečně přijaté místním duchovním správcem P. Pavlem Machem. V 18 hodin byla pout' zahájena mší svatou v kostele sv. Jakuba. Po ní se díky pohostinnosti P. Macha a jeho farníků asi dvacet účastníků dosyta najedlo a po zahajovacím programu, vzájemném seznámení a modlitbě ulehlo do spacáků na faře a v pěkně upravené stodole.

První den putování začal slibně. Bylo po dešti a skupina mladých poutníků, ještě svěží, vyrazila směr Bělá pod Bezdězem. Cestou nás na jedné ze zastávek uvedl P. Kamil do 5. kapitoly exhortace papeže Františka o mládeži, z níž jsme čerpali podněty každodenních „tématů“. K obědu jsme se usadili na Klokočce u kaple sv. Prokopa, pod níž vyvěrá vydatný pramen pitné vody. Posílení jsme se pak vypravili na další cestu, abychom včas dorazili do Bělé pod Bezdězem, kde nás čekala v 17 hodin mše svatá s otcem biskupem Janem Baxantem. Po příchodu na bělskou faru jsme se

ubytovali a očekávali příjezd otce biskupa. Po slavnostní mši svatě následovalo před kostelem setkání s farníky s bohatým občerstvením a pak se konala ještě pro poutníky na faře společná večeře s otcem biskupem, kde nás pohostili výborným gulášem a hlavně dobrou společností bělského společenství mládeže.

Zbytek večera jsme se zabavili společnými rozmluvami, zvláště s účastníky poutě, kteří dorazili až ten večer. Uložili jsme se k spánku. Ti šťastnější mohli spát na postelích, zbytek se správně po poutnicku vyspal na karmátkách na zemi.

Ve středu ráno proběhly ještě před snídaní ranní chvály v kostele a pak následovalo společné ranní stolování, při kterém někteří odvážlivci ještě dojívali guláš z večera a zbytek si pochutnával na buchtách a palačinkách s marmeládou, kterými nás pohostili místní. Pak už se jen umylo nádobí, sbalilo se, uklidila se fara a na fýrerův povel se vyrazilo na cestu směrem k Bezdězu. Ta kromě jednoho kaskadérštějšího přebíhání kruhového objezdu proběhla bez zádrhelu. Cestou jsme se vyfotili u obrazu Panny Marie Montserratské, který malovala jedna místní farnice. V kostelíku sv. Jiljí u Panny Marie Montserratské v obci Bezděz jsme slavili mši svatou, po které následoval vydatný oběd na místní farní zahradě. Po vodní pře-

23.–28. 8. 2021

střelce jsme se vydali dál. Tentokrát pronesl „tématko“ otec Vítek a jako obvykle následovalo půlhodinové silentium. U Máchova jezera si někteří s chutí zaplavali, ostatní si čas krátili hrou ninjové, což byla opravdu podivná. Během posledního úseku cesty jsme se ještě pomodlili růžencem a s velkou slávou k večeru dorazili na faru v Jestřebí. Tam nás přivítala milá hospodyně a večeře v podobě párků, grilovaného hermelínu a natvrdo uvařených vajec. Všichni si řádně pochutnali. Společné sdílení bylo plné zajímavých podnětů a napínavé bylo první odhalování andělů letošní pouti. Po modlitbě kompletáře se ti unavenější mohli odebrat do hajan, avšak někteří zůstali ve společné místnosti a až do půlnoci hráli hru, při níž panovalo bujaré veselí.

Čtvrteční ráno nás opustila Kamilova skupinka z Bělé, což jen přidalo na jeho pochmurnosti a studenosti, avšak jakmile jsme vyrazili, chlad z nás opadl. Drobnému deštiku jsme se ovšem nevyhnuli. Když kolem oběda zrádně na chvíli vysvitlo slunce, rozhodli jsme se, že je pravý čas na mši svatou venku. Příroda ovšem měla opačný názor a přšlo nám od prvního požehnaní až po konec hrinské homilie otce Vítky, který se rozhodl, že kázat prostě bude, dokud pršet nepřestane. Tak jsme patřičně zmokli, ale nasycení duchovní potravou po mši rozbili tábor a již opět na sluníčku snědli rychlý oběd, protože podle radaru se na nás hnal další déšť. Na další cestu se většina z nás vypravovala už rovnou v pláštěnkách, avšak k našemu zklamání se další déšť dostavil až těsně před cílem naší cesty, právě během modlitby růžence. Během chvíle jsme se však měli kde schovat, a to na základní škole v Kravařích, kde nás víle uvítali. Zde si mnozí mohli dát dlouho vytoženou teplou sprchu a k večeři byly i takové dobroty jako med nebo Nutella. Společný večer byl jen krátký, jelikož jsme potřebovali ráno vstát včas, abychom ještě stihli mši svatou v místním kostele.

Jitro posledního pochodového dne naší poutě bylo co do počasí ještě pochmurnější než den předchozí, a tentokrát se naše obavy naplnily. Na mši svatou jsme se dostali ještě v suchu, avšak už cestou zpět začaly padat první kapky. Po snídaní jsme pak zabalení v pláštěnkách vyrazili v dešti vstříci šedému nebi a kopcům ztrácejícím se v mlze. Celé dopoledne se neslo ve znamení vody a bláta. Protože mnozí z nás byli promočení

Mnichovo Hradiště – Horní Police

až na kost a mraky nevypadaly, že by měly chut' odplout, rozhodli jsme se poobědvat a vyslechnout tématko až v našem cíli – na děkanství v Horní Polici. Posílení na cestu se nám ovšem dostalo od Martina, který řídil doprovodné vozidlo a přivezl nám čerstvé plněné pečivo. Nakonec byla naše výprava nucena se rozdělit vedví kvůli výrazně rozdílnému tempu, což umožnilo prvním osuší se v cíli dříve a poté přenechat místo u rozehřátých kamen druhé polovině výpravy. Když se nakonec všichni opět sešli a převlékli do suchého, proběhl opožděný oběd/brzká večeře, po které následovalo dosušování věcí, ale hlavně poslední „tématko“ od Pěti Přenosilové a adorace v překrásném kostele Navštívení Panny Marie. Po ní se nám dostalo i krátké úvodní prohlídky chrámu a večer byl zakončen společným sdílením zážitků a modlitbou kompletáře.

Poslední, sobotní ráno naší poutě začalo jako vždy modlitbou ranních chval a vydatnou snídaní, při které se dojívaly veškeré zbytky. Následoval úklid děkanství a příprava na

příjezd otce generálního vikáře. Před mší jsme mohli ještě vyslechnout výklad o kostele a historii poutního místa. Na mši přišli další poutníci i místní farnici. Byla velká a slavnostní, jak se na konec poutě patří. Poté jsme si ještě prohlédli zvonici s novými zvony a šlo se na výtečný oběd.

Nastal čas dobalit zbytek věcí a vyrazit na cestu domů. Na tu se vydali všichni, až na některé odvážlivce, jimž byla pout' asi málo a rozhodli se dojít pěšky až do Litoměřic, kam snad v příštích letech pout' také povede.

Zvláště letošní poutě bylo to, že jsme při každodenní mši svatě používali kalich P. Angeluse Waldsteina,

který používali naši sudetští rodáci na své cestě při odsunu z vlasti, a to možná právě na místech, kterými jsme procházeli. Tak byl úmysl každoroční poutě – za duchovní obnovu litoměřické diecéze, dobré rodiny a nová duchovní povolání – spojen s prosbou o usmíření všech křivd, které se na území naší diecéze v historii staly.

Děkujeme upřímně všem, kdo nás na pouti podporovali, ať už materiálně nebo duchovně. Ať jim to Pán bohatě odplatí. A srdečně zveme na příští ročník pěší poutě mládeže, který se uskuteční 22.–27. 8. 2022. Fotky z poutě můžete zhlédnout na stránkách: www.pout.wz.cz

Eliška Stránská a P. Jiří Smolek
Foto: Kristián Přenosil

Letní setkání mládeže v interdiecézním centru Křižovatka

Ve dnech od 10. do 15. srpna 2021 se v interdiecézním centru života mládeže Křižovatka v Příchovicích konalo letní setkání mladých lidí. Mělo být alespoň malou náhradou celostátního setkání, které bylo plánováno ve stejném termínu v Hradci Králové, ale kvůli pandemii bylo odloženo. Naše akce si krom jiného kladla za cíl to, aby mladí lidé obnovili a posílili svá přátelství, oslabená pandemií, a navázali nová. Tematicky bylo setkání zaměřeno k hlubšímu poznání sv. Josefa, jehož rok slavíme.

Začalo v úterý večer bližším seznámením účastníků. Ve středu vedl host P. Jan Linhart malou duchovní obnovu se zaměřením nad Pěstounem Pána Ježíše a Snoubencem Panny Marie. Večer se i pro veřejnost konalo vyprávění s fotoprezentací otce Jana o jeho cestě po Etiopii. Při této příležitosti se vybralo asi 10.000 Kč na sirotčinec sester Matky Terezy v Addis Abeba. Ve čtvrtek nás navštívil otec biskup Jan Baxant. Po mši svatě následovala beseda s ním a slavnostní oběd. Odpoledne si účastníci mohli vybrat z pestré nabídky workshopů: od různých druhů sportu přes biblické tance, nácvik sebeobrany, až po výrobu barefootek, malování na textil nebo pletení růženců. Den byl zakončen adorací Nejsvětější svátosti. Pátek se nesl v duchu sv. Josefa – Dělníka. Mladí lidé

pomáhali obci čistit les, upravovat chodníčky v místním lesoparku nebo připravovat dřevo pro naše centrum na zimu. Dvě skupiny pomáhaly potřebným místním lidem. Večer na násvi proběhl koncert Jana Suchánka „Kytarové elpaso“. Krom skvělého hudebního výkonu nám účinkující jako vězeňský pedagog také předal některé své zkušenosti z doprovázení odsouzených lidí. V sobotu hovořili k účastníkům manželé Dominik a Anička Kolčavovi o své cestě do manželství a o tom, jak ve svém rodinném

životě mnohokrát zakusili Boží blízkost. S pěveckým souborem svých příbuzných pak Kolčavovi doprovázeli nádherným zpěvem nedělní liturgii ze slavnosti Nanebevzetí Panny Marie.

Setkání se zúčastnilo zhruba sto mladých lidí. Podle slov, kterými se loučili, odjížděli posílení ve víře a s radostí z toho, co zde prožili. Věříme, že se jich tu i tentokrát dotkla Boží milost.

P. Jiří Smolek
ředitel IDCŽM Křižovatka Příchovice

Foto: archiv IDCŽM

Zahájení školního roku v Biskupském gymnáziu Varnsdorf a ve Schrödingerově institutu

Ve středu 1. září 2021 navštívili litoměřický biskup Mons. Jan Baxant a generální vikář Mons. Martin Davídek Biskupské gymnázium Varnsdorf. Spolu s ředitelem gymnázia Ing. Bc. Jiřím Jakoubkem, starostou města Varnsdorfu ThMgr. Rolandem Sollochem a ředitelkou Schrödingerova institutu Bc. Gabrielou Doušovou navštívili třídy se studenty, kteří v letošním roce začínají na tomto gymnáziu studovat.

Po zahájení nového školního roku zavítal litoměřický biskup také do Schrödingerova institutu v Jiříkově. Toto středisko volného času pro Šluknovský výběžek má své sídlo v bývalém klášteře sester Boromejek. Zde se litoměřický biskup setkal s pedagogy a zahájil školní rok ve Schrödingerově institutu. Poté byli přítomní pozváni na pohoštění.

Ať se v tomto školním roce všem žákům, studentům i jejich vyučujícím vyhnu obtíže spojené s proběhlou pandemií a mohou úspěšně postupovat za svými studijními i osobními cíli.

redakce
Foto: Martin Davídek

Františkánské misie na severu Čech

V Děčíně, České Kamenici a Rumburku proběhly ve dnech 22.-26. září 2021 Františkánské misie s podtitulem Jsi Boží. Na čtyřicet dobrovolníků z řad františkánů, františkánek a laiků připravilo program, který měl pomoci setkat se s Bohem, dotknout se jeho blízkosti.

Akce začala mší svatou slouženou litoměřickým biskupem Mons. Janem Baxantem v kostele Povýšení svatého Kříže v Děčíně. Biskup zde požehnal všem účastníkům misí.

Program se skládal z mnoha setkání a rozhovorů, v prostoru kostelů mohli lidé napsat Bohu nějakou prosbu nebo přijmout modlitbu či požádat kněze o požehnání. Bůh se dotýkal srdcí především ve vystavené Nejsvětější svátosti. Součástí programu byla i divadelní představení loutkoherce Víti Marčíka i Víti Marčíka ml. nebo rukodělné dílny.

Před kostelem svatého Františka v Děčíně-Podmoklech bylo připravené ekumenické setkání, kdy na náměstí nejprve zazněly písně a svědectví v podání jednotlivých církví, a poté se zástupci církví společně pomodlili za město. Čtveřice lidí z týmu navštívila hodiny výuky na Biskupském gymnáziu ve Varnsdorfu.

V těchto dnech se mohlo mnoho lidí dotknout Boží blízkosti, jeho dobroty, svěřit mu své starosti, načerpat pokoj do dalších dnů. Byla to velká zkušenost toho, co krásného může Bůh přinést do srdcí, která se s ním setkají nebo která ho jednoduše pozvou. To hlavní na fotografiích není, to zůstalo uvnitř.

br. Bernard Mléčka OFM
autor textu i fotografií

Více informací o misích na odkazu:
www.frantiskanskemisie.cz

V úterý 28. září 2021 připutovali na Svatojáclavskou pout' do Staré Boleslavi také poutníci z litoměřické diecéze v čele s biskupem Mons. Janem Baxantem.

Slavnostní mše svatá se konala v nově zrekonstruované bazilice sv. Václava a sloužili při ní rovněž kněží a jáhni z litoměřické diecéze. Opravenou baziliku požehnal Dominik kardinál Duka na začátku mše svaté.

Během bohoslužby byl vystaven svatováclavský meč a relikviářová busta, které byly po mši přeneseny do krypty baziliky.

Protože kapacita baziliky byla omezená, mohli poutníci sledovat bohoslužbu také venku na velkoplošné obrazovce poblíž baziliky. V místě, kde dnes stojí staroboleslavská bazilika, byl 28. září roku 935 zavražděn český národní patron kníže svatý Václav. Jej prosili přítomní a také ti, kteří byli s nimi spojeni prostřednictvím médií, o ochranu českého národa.

Národní pout' se letos uskutečnila o deset dní dříve na Tetíně před svátkem svatého Václava.

redakce

Foto: Dominik Faustus a TV Noe

Bazilika sv. Václava a její slavnostní požehnání

SVATÝ
VÁCLAVE
VOJEVOĐO
ČESKÉ ZEMĚ
NEDEJ ZAHYNOUTI
NAM NI BUDOUCÍM!

Svatováclavská mše v Rovensku pod Troskami

V neděli 26. září 2021 navštívil litoměřický biskup Mons. Jan Baxant Rovensko pod Troskami, kde v kostele sv. Václava sloužil mši svatou.

Místní farář R.D. Mgr. Tomasz Dziedzic jej přivítal slovy: „Hrob sv. Václava na Hradčanech ve Svatovítské katedrále nás spojuje s katolickou vírou našich předků. Před 650 lety byly napsány první zmínky o městě Rovensko pod Troskami a zároveň byla v tomto městě zřízena Římskokatolická farnost sv. Václava. Dnes zde ze srdce vítám v našem chrámu sv. Václava otce biskupa Jana Baxanta, který spolu s koncelebrujícími kněžími bude děkovat Pánu Bohu při mši svaté za 650 let města. Modlit se budeme za farnost a i všechny občany tohoto našeho města. Srdečně zde vítám paní starostku Jiřinu Bláhovou, zastupitele města, občany, farníky a poutníky. Zároveň vítám i farníky z okolních farností Libuň, Mladějova, Vyskeř, Hrubé Skály, Karlovic, Ktové, Turnova a všechny další přítomné. Srdečně Vás zvu k společné děkovné bohoslužbě...“

Po skončení bohoslužby poděkoval pan farář mj. panu Lédlovi a jeho sboru za důstojný hudební doprovod při poutní mši svaté ke sv. Václavu i všem, kteří se podíleli na přípravě slavnosti. Vzpomněl svou již tříletou dobrou spolupráci s městem Rovensko a okrašlovacím spolkem, který se podílí na každoročním svatováclavském průvodu a je ojedinělou tradicí dotýkající se širokého okolí. Neopomněl též poděkovat všem přítomným za účast, protože svou přítomností obohatili tuto slavnost ke cti sv. Václava hlavního patrona farnosti i celého města. Svůj závěrečný proslov zakončil pan farář Tomasz slovy: „Svatý Václave oroduj za nás, za naše město. Chraň nás od všeho zlého a buď naším přímluvcem u Boha. Panna Maria Staroboleslavská, ochránkyně našeho českého národa a naší farnosti, oroduj za nás.“

redakce, foto: archiv farnosti

150. výročí kostela sv. Jana Křtitele v Újezdu pod Troskami

V sobotu 4. září 2021 se od 14 hodin konala v kostele sv. Jana Křtitele v Újezdu pod Troskami poutní mše svatá k výročí 150 let od posvěcení kostela. Hostem slavnosti byl generální vikář Mons. Martin Davídek, kterého přivítal zdejší duchovní správce R.D. Tomasz Dziedzic. U oltáře vykonával jáhenskou službu Mgr. Jan Hrubý, asistence byla pak složena z bohoslovců z pražského arcibiskupského semináře. Na bohoslužbu přišli, kromě poutníků, také zastupitelé obce a představitelé okolních obcí. Po mši svaté byli účastníci bohoslužby pozváni do místní restaurace na občerstvení.

Z historie

Kostel sv. Jana Křtitele stojí na místě staršího kostela, který shořel 25. května 1866 po úderu blesku. Stavba nového kostela však byla započata nedlouho poté podle plánů J. Prevota. V roce 1871 byl kostel vysvěcen.

Kostel je pseudorománský, trojlodní se stejnými loděmi a příčnou lodí. Presbytář je obdélný a půlkruhovitě uzavřený. Kostel má západní hranolovou věž. Zevně je ozdoben obloučkovým vlysem a vysokými okny s trojdílnou kružbou. Uvnitř je sklenut křížově na pilířích. V bočních lodích se nacházejí empory.

Vnitřní zařízení je pseudorománské, pocházející z období výstavby kostela. Hlavní oltář je sloupový, portálový. Podobně jsou zhotovené i boční oltáře, přičemž levý oltář nese obraz Panny Marie a oltář vpravo starší obraz sv. Filipa a Jakuba, dílo pocházející z 18. století.

redakce, foto: archiv farnosti
zdroj: cs.wikipedia.org

Synoda v litoměřické diecézi

„Synoda“ slovo se skládá se z řecké předpony *σύν*, tedy „s“ nebo „spolu“, a z podstatného jména *ὁδός*, tedy „cesta“. Vyjadřuje společně prožívané putování Božího lidu. To odkazuje na Pána Ježíše, který se představuje jako „cesta, pravda a život“ (J 14,6) a nás na tuto cestu učednictví stále znovu zve. Od prvních staletí se slovem „synoda“ označují církevní shromáždění svolaná na různých úrovních.

„Cesta synodality je cestou, kterou Bůh očekává od církve třetího tisíciletí.“ (Papež František)

Co je tedy synodální proces?

Zapojení všech pokřtěných celé katolické církve, kteří - vedeni Duchem Svatým - mají skrze naslouchání všem lidem vyjádřit své názory a podněty, vedoucí k rozvoji církve.

Týká se mě osobně?

Ano! Vykročit na tuto cestu může každý, kdo chce spolu s ostatními přiložit svou ruku a srdce ke stavbě církve. Takové církve, jak ji zamýšlí Kristus. A ptá se Tě: „Co si o mně a o mé církvi myslíš Ty?“ (srov. Mt 16,15)

Je synodální proces projevem nějaké módní vlny „demokratizace církve“?

Nikoli! Tento proces chce být procesem naslouchání celému Božímu lidu, všem v církvi: od prostých křesťanů, přes kněze, biskupy až po papeže. Všem je dáno promlouvat a naslouchat! V tomto procesu mají zejména biskupové, stojící v čele jednotlivých diecézí, naslouchat tomu, co říká Duch Svatý prostřednictvím křesťanů v jejich diecézích.

„Každému je dán zvláštní projev Du-
cha ke společnému prospěchu.“
(1 Kor 12,7)

Jak bude synodální proces probíhat?

- **9./10. října 2021**
Slavnostní zahájení papežem Františkem ve Vatikánu
- **17. října 2021**
Slavnostní zahájení synody v každé diecézi
- Biskup každé diecéze určí koordinátora, který spolu s týmem bude moderovat celý synodální proces na úrovni diecéze.
Diecézním koordinátorem určil litoměřický biskup generálního vikáře Mons. Martina Davidka, s jehož pracovní skupinou budou farní koordinátoři spolupracovat a R.D. Radka Vašínska, který bude kontaktní osobou

pro komunikaci s Generálním sekretariátem ČBK a Generálním sekretariátem biskupské synody.

- V každé farnosti bude ustanoven koordinátor synodálních skupinek, které zde vzniknou.
- V průběhu měsíců říjen 2021 až leden 2022 se budou tyto skupinky setkávat a diskutovat o nabídnutých tématech.

Co je vlastně cílem synody?

Cíl i metoda jsou obsaženy v samotném mottu:

„Za církev synodální:
společenství, spoluúčast a poslání.“

Jaké konkrétní otázky budou napříkladem řešeny?

- Jaký prostor k promlouvání v církvi máme (muži, ženy, děti, senioři...)?
- Jaký prostor je mi dán k tomu, abych se mohl podílet na rozhodování a směřování života mého křesťanského společenství?
- Jak vedeme sami sebe ke schopnosti naslouchání druhým v našich společenstvích?
- Jakým skupinám lidí se v církvi dosud nedostatečně naslouchá?
- Jak se můžeme aktivně zapojit do slavení liturgie, je-li liturgie dílem celého shromážděného Božího lidu?
- Jak dochází v našem církevním společenství k vytyčení priorit a cílů k dosažení? Kdo rozhoduje?

Cílem synody, a tedy této konzultace, není vyprodukovat dokumenty, nýbrž „dát vzkličit snům, probudit prorockví a víze, přinést nové naděje, rozhojnit důvěru, obvázat rány, navázat vztahy, dát zazářit nadějnému úsvitu, učít se jedni od druhých a vytvořit pozitivní náhled, který bude osvěcovat mysl, zahřívát srdce a rukám navrátí sílu“.

(Přípravný dokument)

Jak bude synodální proces realizován?

Synodální proces bude mít podobu několika setkání v malých skupinkách, v průběhu kterých se křesťané budou společně zamýšlet nad předloženými tématy a budou společně formulovat vlastní zkušenosti, přání a očekávání. Tato fáze, odehrávající se na celém světě, bude v našich diecézích trvat do konce ledna 2022. Následně budou vypracované „syntézy“ z diecézí postoupeny k dalšímu přemýšlení a diskusi na úrovni jednotlivých kontinentů. Celý proces dotazování bude završen vlastním zasedáním biskupské synody v říjnu 2023.

„Řekli jsme, že se k poradě mají svolat všichni, protože Bůh často zjevuje to, co je lepší, mladšímu.“
(Řehole sv. Benedikta, kap. III)

A jaký bude praktický dopad celého procesu?

Celý synodální proces bude především obdobím rozlišování a naslouchání Duchu Svatému, na který naváže fáze realizace podnětů. Ta vnese do života církve nové oživení struktur a příležitosti k naslouchání všem, k rozlišování, k dialogu a oživení stylu rozhodování, a to jak na úrovni místních církevních společenství, tak na úrovni celé církve.

Kontakt pro litoměřickou diecézi:
synoda@dltm.cz

Informace: www.dltm.cz
www.cirkev.cz; www.synod.va

Modlitba za průběh synody: na str. 2

Tabulka „Témata a příklady otázek pro setkání v pracovních skupinkách:“ na str. 32

Aktuální informace:

Zahájení diecézní části synody

Litoměřický biskup zahájil diecézní část Synody 2021-2023

V neděli 17. října 2021 zahájil litoměřický biskup Mons. Jan Baxant při mši svaté v 10 hodin diecézní část synodálního procesu. Mše svaté v katedrále sv. Štěpána v Litoměřicích se zúčastnili farní synodální koordinátoři vybraní duchovními správci, kteří přijali pozvání litoměřického biskupa a připutovali v hojném počtu z celé diecéze.

Biskup zahájil mešní liturgii u křtitelnice, odkud se průvod vydal k oltáři. V promluvě Mons. Jan Baxant vysvětlil základní principy této Synody: o synodalitě spočívající v umění naslouchat, dát se vést Duchem svatým a prožívat stálou osobní konverzi. Synodalita je spontánní, dynamický způsob soužití v církvi. Biskup připomněl, že ačkoliv je synodální proces rychlý, je nejvyšší čas s ním začít a neztrácet den ani okamžik a začít žít naplno s Kristem a jeho církví. Vysvětlil také, co synodalita není, totiž že se nejedná o novou další reformu, kterých už bylo mnoho, a upřesnil na příkladu hory, že hierarchická struktura církve je vlastně hora postavená na svou špičku, která slouží celému Božímu lidu. V závěru promluvy biskup připomněl, že celá církev je dílem Ducha Božího.

Na závěr mše svaté se všichni společně pomodlili z připravených kartiček Modlitbu za průběh synody a Mons. Jan Baxant poděkoval přítomným farním koordinátorům i jejich duchovním správcům za akceschopnost, s jakou reagovali na výzvu Svatého otce Františka.

Po skončení mše svaté si farní koordinátoři rozebrali pro svá farní společenství tištěné materiály „Modlitbu za průběh synody“ a leták, který připravila ČBK (ke stažení na: www.dltm.cz).

Zveřejněna byla také nová emailová adresa synoda@dltm.cz, na kterou budou farní koordinátoři zasílat podněty ze svých společenství. Tato společenství ve farnostech si vyberou jedno téma z 10 předložených tema-

tických okruhů a budou se jimi při setkáních zabývat. Výstupy z této práce pak zašlou diecéznímu synodálnímu koordinátorovi Mons. Martinu Davidkovi na uvedenou emailovou adresu. Ten výstupy se svými spolupracovníky zpracuje a předá R.D. Radku Vašínskému, který je kontaktní osobou pro komunikaci s Generálním sekretariátem ČBK a Generálním sekretariátem biskupské synody v Římě.

Litoměřický biskup Mons. Jan Baxant pozval přítomné farní koordinátory a jejich doprovod na společný oběd do Biskupského pivovaru. Nabídka využilo pět desítek farních koordinátorů, kteří měli při společném obědě možnost být se svým biskupem, ale i s ostatními farními koordinátory, a spontánně vytvořili malé skupinky, z nichž vzešel návrh na setkání v závěru diecézního syno-

dálního procesu. Toto setkání farních koordinátorů s litoměřickým biskupem bylo naplánováno na sobotu 22. ledna 2022 od 10 hodin v Diecézním domě kardinála Trochty v Litoměřicích.

redakce
Foto: Dominik Faustus a Martin Davidek

Lovosická charita oslavila 25 let od svého vzniku

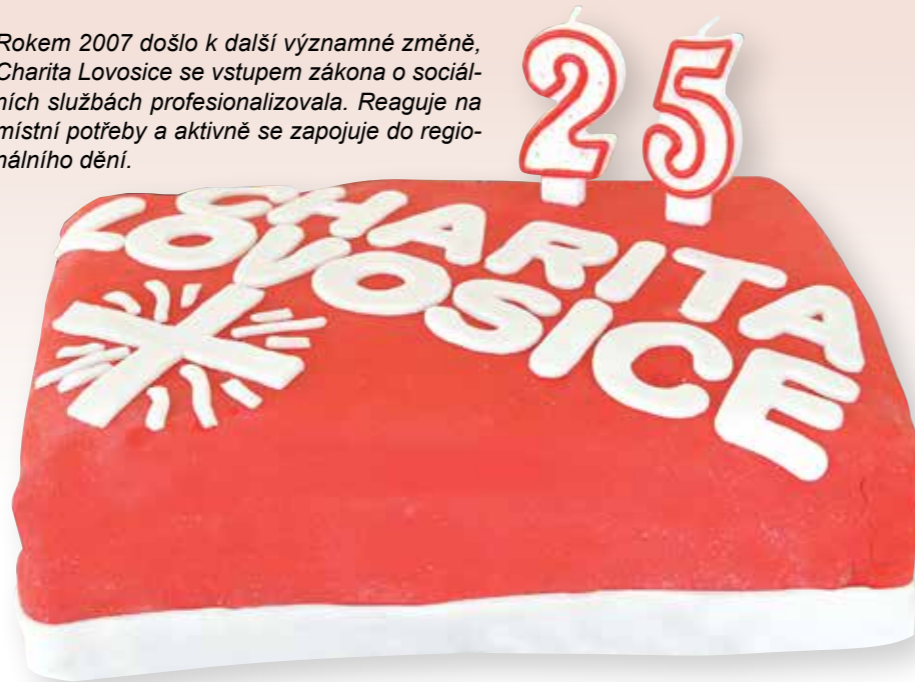
Charita Lovosice byla zřízena biskupem litoměřickým v roce 1993 a až do roku 1996 byla dobrovolnou charitou. Dne 30.10.1996 došlo k registraci organizace v rejstříku Evidovaných právnických osob Ministerstva kultury, číslo evidence: 8/1-05-728/1996.

Vernisáží výstavy fotografií s názvem „Mysli srdcem a cít' hlavou“ zahájila ve středu 13. října 2021 Charita Lovosice připomínku 25. výročí svého působení v oblasti pomoci lidem v tíživé sociální situaci, zdravotně postiženým a dlouhodobě nemocným, umírajícím, obětem domácího násilí, atd.

Akce se uskutečnila v galerii lovosického Centra kultury LOVOŠ a v jejím úvodu moderátor akce Petr Urban přivítal mezi vzácnými hosty mj. ředitelku Diecézní Charity Litoměřice Růženu Kavkovou, ředitelku Charity Lovosice Mgr. Alenu Maternovou a litoměřického biskupa Mons. Jana Baxanta. Promluvil také autor fotografií pan George Jirasek o práci v prostředí charitních klientů.

Foto: Dominik Faustus

Rokem 2007 došlo k další významné změně, Charita Lovosice se vstupem zákona o sociálních službách profesionalizovala. Reaguje na místní potřeby a aktivně se zapojuje do regionálního dění.

Ceny Charity České republiky za roky 2020 a 2021 byly předány

Cena Charity České republiky se udílí od roku 2008. Je poděkováním a uznáním za obětavou práci vynikajících pracovníků, dobrovolníků či podporovatelů Charity.

Mši svatou s připomínkou sv. Vincence z Pauly, zakladatele a patrona charitního díla, sloužil v úterý 19. října 2021 v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha v Praze Mons. Pavel Posád, pomocný biskup českobudějovický a prezident Charity ČR. Z rukou ředitele Charity Lukáše Curyla při té příležitosti převzali Cenu Charity vybraní pracovníci, které nominovaly diecézní charity po celé republice v letech 2020 a 2021.

V roce 2020 nebylo možné kvůli epidemiologické situaci předání cen uspořádat. Za litoměřickou diecézi byla letos nominována Bc. Pavlína Šimková, DiS., vedoucí Charitní ošetrovatelské služby Mladá Boleslav. Seznam všech nominovaných pro rok 2021 je uveden na stránce charita.cz.

redakce

Bc. Pavlína Šimková, DiS., vedoucí Charitní ošetrovatelské služby Mladá Boleslav

Nastoupila do Charity původně jako zdravotní sestra, od roku 2008 však působí jako vedoucí Charitní ošetrovatelské služby v Mladé Boleslavi, jejíž aktivity neustále rozšiřuje. Zastupuje Diecézní charitu Litoměřice v celorepublikovém zdravotnickém kolegiu, je aktivní členkou profesní odborné společnosti Qualitas Optima 2020, zároveň byla velkou oporou stávkové pohotovosti zdravotních sester v celé síti Charity České republiky. Ve volném čase se věnuje kynologii a cestování.

Foto: Martina Řehořová (Člověk a Víra) www.charita.cz

Charita Most

Návštěva německých krajanů ve staré vlasti

O prvním srpnovém víkendu navštívili členové Domovského spolku někdejšího okresu Brūx se sídlem v bavorském univerzitním městě Erlangen svou starou vlast. Ač jsou všichni převážně seniorského věku a nuceně opustili svoji vlast jako děti před více než sedmdesáti lety, ctí spolu s mladšími ze svých řad, tj. potomky sudetských Němců, své zdejší kořeny a svou vlast, kterou je jejich předkové naučili milovat. V křesťanském duchu se dokázali přenést přes temné stránky historie v srdci Evropy a pravidelně přijíždějí, mnozí i o berlich, aby vzpomínali na starý Most i zaniklé okolní obce v regionu,

pečovali o hroby svých zemřelých, ale např. navštívili i školu, do které chodili, což je v Mostě budova oblastního muzea – původního německého gymnázia. Zde se jim dostalo přátelského přijetí jeho ředitelem Michalem Soukupem a společně si prohlédli výstavu „To nejlepší ze starého Mostu“.

Jejich každoroční krajanové setkání, zahájené bohoslužbou, nese historický název „Slavnost Panny Marie Sněžné“ (patronky města Mostu), a je letos ještě umocněno vzpomínkou na 600 let od bitvy u Mostu. Dějiny své domoviny znají velmi dobře, a perfektně je interpretuje předseda spolku, rodák z Mostu Peter Wesselowsky, povoláním učitel, ale též dlouholetý starosta bavorského Ochsenfurtu.

Naši krajané věnovali zdejšímu muzeu podstatnou část své vzpomínkové expozice z Erlangen nazvané „Domovské světničky“ a udržují zde kontakty mj. s Českojiřetinským spolkem pro rozvoj Krušnohoří a mosteckou Charitou, která i letos věnovala zajímavé prospekty a pohlednice města členům spolku, kteří pro svůj věk či zdravotní stav již přijet nemohli.

Na výstavě „To nejlepší ze starého Mostu“

Skupina u děkanského kostela

Těmito kontakty Charita přispívá k odbourávání nežádoucích bariér minulosti, vedením pozitivního dialogu ke sjednocování Evropy a tím i k udržení míru ve světě.

Brigita Janovská
Foto: Anette Wagner

SVATÁ LUDMILA
KNĚŽNA LIDU MILÁ ST. LUDMILA
LADY DEAR TO THE PEOPLE

VÝSTAVA / EXHIBITION
15. ŘÍJNA 2021 – 28. ÚNORA 2022
DENNĚ MIMO PONDĚLÍ 9:00–18:00

PÁLFFYOVSKÝ PALÁC
VALDŠTEJNSKÁ 14
PRAHA 1 – MALÁ STRANA

Výstava SVATÁ LUDMILA - kněžna lidu milá
15. října 2021 – 28. února 2022 / ÚT-NE 9.00-18.00 hod.
PÁLFFYOVSKÝ PALÁC, VALDŠTEJNSKÁ 14, PRAHA 1
VSTUP ZDARMA

Unikátní výstava u příležitosti 1100 let od smrti sv. Ludmily

Sv. Ludmila je zde představena zejména prostřednictvím vybraných děl z oblasti výtvarného umění a uměleckého řemesla, přičemž mnohé exponáty jsou vystaveny vůbec poprvé. Stěžejní část exponátů je tvořena historickými a uměleckými díly ze sbírek Arcibiskupství pražského, Pražského hradu, Národní galerie, Národního muzea, Metropolitní kapituly u sv. Víta, některých farností a klášterů.

Přibližně 70 exponátů, které jsou v expozici představeny, jsou zejména archeologické nálezy z výzkumu hrobu sv. Ludmily v basilice sv. Jiří na Pražském hradě, historické textilie, cenná díla ze Svatovítského pokladu, jako je kupř. unikátní busta světice ze zlaceného stříbra z 1. čtvrtiny 14. stol. nebo tzv. Svatovítský Veraikon či středověké relikviáře.

Více na: apha.cz/vystava-sv-ludmila-1-100-let

ZÁŠTITU MĚD VÝSTAVOU PŘEVZALI:

Miloš Zeman, prezident ČR
Miloš Vystředil, předseda Senátu ČR
Radek Vondráček, předseda PS ČR
Andrej Babiš, předseda vlády ČR
Ladomír Zacešal, ministr kultury ČR

ZA FINANČNÍ PODPORY:

Zdislava – časopis litoměřické diecéze

Vydavatel: Biskupství litoměřické. **Adresa redakce:** Biskupství litoměřické – diecézní časopis Zdislava, Dómské náměstí 9/9, 412 88 Litoměřice (zdislava@dltm.cz).

Za obsah časopisu odpovídá Mons. Martin Davídek (davidek@dltm.cz). **Odborná spolupráce:** PhDr. Ondřej Bastl. **Redakce:** Milena Davidková a Dominik Faustus (faustus@dltm.cz).

Grafická úprava: M. Davidková. **Tisk:** Tiskárna v Ráji s.r.o., Pardubice. **Objednávky a distribuci** zajišťuje Biskupství litoměřické (zdislava@dltm.cz), tel. +420 734 871 023.

Nevyžádané příspěvky nevracíme. Redakce si vyhrazuje právo na neuveřejnění nebo zkrácení příspěvků. Registrace MKČR E7397. ISSN 1211-3042 © Biskupství litoměřické

Nově zrekonstruovaná fara
ležící v srdci Lužických hor vám nabízí
krásné ubytování v čisté přírodě.

**Pojďte s námi zažít Boží klid
FARA JÍTRAVA**

Tel.: +420 732 716 992

Římskokatolická farnost Jitřava
E-mail: farnostjitrava@seznam.cz
FARA JÍTRAVA, Jitřava, čp. 98, 463 55, RYNOLTICE
www.farajitrava.cz www.facebook.com/farajitrava

PŘEDPLATNÉ

Diecézní časopis Zdislava

- v roce 2021 vyjde pět čísel
- cena 1 ks je 30 Kč

Časopis si můžete buď předplatit,
nebo zakoupit přímo u vás ve farnosti.

Pokud nás kontaktujete, zašleme vám
požadované číslo poštou.

Objednávky:

- písemně na adrese: Redakce Zdislava,
Dómské náměstí 9, 412 88 Litoměřice
- e-mailem na zdislava@dltm.cz
- telefonicky na +420 734 871 023

PŘEDPLATNÉ

DIECÉZNÍ POUŤ RODIN DO DOKSAN

11. ZÁŘÍ 2021

Foto: Jiří Vopálenský

14. FOTBALOVÝ TURNAJ LITOMĚŘICKÉ DIECÉZE

9. ŘÍJNA 2021

Foto: Wanda Velinská

Témata a příklady otázek pro setkání V PRACOVNÍCH SKUPINKÁCH

V církvi a ve společnosti
jdeme jeden vedle druhého...

NA SPOLEČNÉ CESTĚ

Jak si k sobě navzájem
v našem společenství
můžeme být blíže?

Naslouchání je první krok, ale
vyžaduje otevřenou mysl...

NASLOUCHAT

Jaká je váha slova každého
(mladý člověk, žena, muž, laik,
zasvěcená osoba, kněz)
v našem místním společenství?

Všichni jsou vybízeni, aby
mluvili odvážně a otevřeně...

UJMOUT SE SLOVA

Brání mi něco, abych v církvi
pokorně, ale s odvahou
a otevřeně vyslovil svůj názor?

...společné naslouchání
Božímu slovu a slavení
eucharistie.

SLAVIT

Přemýšlíme ve farnosti
o nových formách aktivního
zapojení všech do liturgie?

Synodalita slouží misijnímu
poslání církve...

SPOLUZODPOVĚDNOST ZA MISIJNÍ POSLÁNÍ

Jsme skutečně misijním
společenstvím, pro druhé,
anebo do sebe uzavřenou
skupinou?

Dialog si žádá vytrvalost
a trpělivost...

VÉST DIALOG V CÍRKVI A VE SPOLEČNOSTI

Jakou zkušenost máme
s řešením konfliktů
a obtížných situací?

Dialog mezi křesťany
různých vyznání...

S JINÝMI KŘESŤANSKÝMI DENOMINACEMI

Modlíme se pravidelně za
ostatní křesťany, kteří žijí
v naší farnosti?

Synodální církev je
církví participující
a spoluodpovědnou.

AUTORITA A SPOLUÚČAST

Cítím se být pokládán
za plnohodnotného člena
našeho společenství a mám
vůbec zájem jím být?

V synodálním duchu činíme
rozhodnutí na základě rozlišování
toho, co Duch Svatý říká...

ROZLIŠOVAT A ROZHODOVAT

Co rozumím pod pojmem
„společné rozlišování“?
K jakému postoji nás to
může vést v naší farnosti?

Synodalita s sebou nese
vnímavost pro změnu,
formaci a učení se.

FORMOVAT SE V DUCHU SYNODALITY

Čím bych mohl osobně obohatit
život našeho společenství?